

Els partits no volen l'ús del burca en públic

L'Hospitalet, contra dues discoteques

Gramepark se centrarà en els pisos socials

Públic

www.publico.es

DIJOUS
20 DE MAIG DEL 2010

Temor que la Llei de Dependència només cobreixi els casos més greus

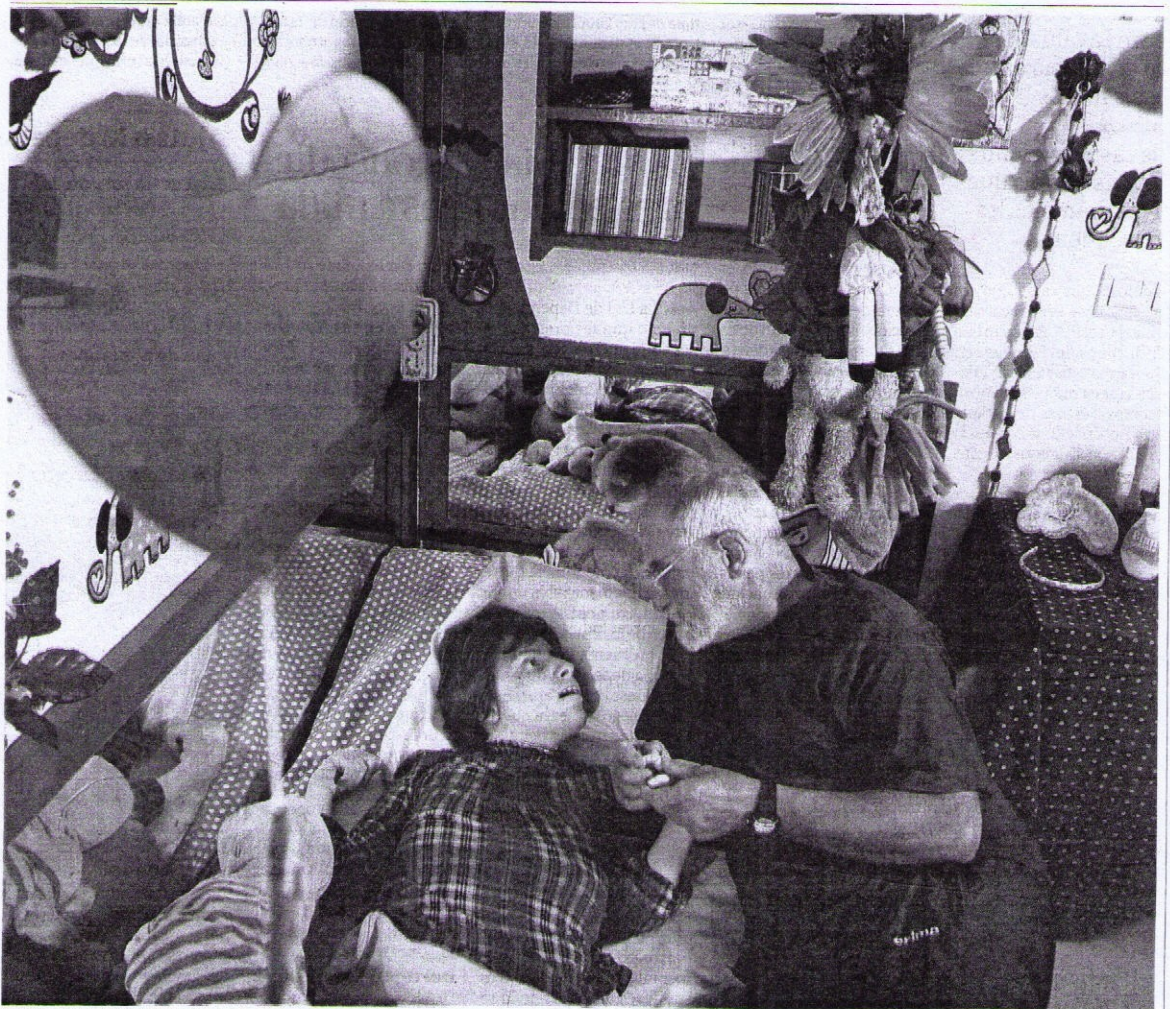
La Generalitat busca alternatives per compensar la retallada en la concessió de les ajudes

MAGDA BANDERA
BARCELONA

Les entitats sanitàries i les associacions relacionades amb la dependència estan resignades que en el futur només els casos més greus tindràn ajuda de les administracions públiques. La mateixa directora de l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials (ICASS), Carolina Homar, va admetre ahir a Barcelona, durant una jornada organitzada per l'Associació d'Entitats Sanitàries i Socials (La Unió), que les mesures econòmiques per reduir el dèficit impulsades pel Govern espanyol i subscrietes per la Generalitat afectaran, sobretot, els nous dependents que s'afegeixin al sistema. Aquests són, majoritàriament, els dependents severos (grau II) i els moderats (grau I).

Les persones considerades "grans dependents" (grau III) ja són dins del sistema català d'ajuda a la dependència (SCAAD), va confirmar Homar. El pla per aplicar la llei preveia que tenien prioritat a l'hora de rebre el PIA (Pla Individual d'Atenció).

Catalunya, va assegurar la responsable de l'ICASS, ja ha aconseguit avaluar més de 226.215 persones des que es va aprovar la llei, el 2007. D'aquestes, 168.831, de graus III i II, tenen dret a prestació. Tanmateix, només 133.052 ja saben quin tipus d'ajuda rebran, segons les dades oficials. Tot i que aquest diari ha intentat conèixer el percentatge de les persones que encara esperen que es facin efectives les ajudes econòmiques i en serveis a què tenen dret, l'ICASS no les ha facilitat. En aquest sentit, s'ha limitat a explicar que, en el cas de les ajudes econòmiques, es fan efectives a la nòmina següent a la concessió.

La llarga espera de la Silvia

BARCELONA// Silvia Tikas tenia 15 anys l'any 2007, quan els seus pares van fer la sol·licitud per rebre un ajut a la dependència. "Vam ser dels primers", explica la mare, Sílvia Parra. Tenien clar que, amb la seva paràlisi cerebral, la Silvia era una gran dependent. La Generalitat va tardar més de dos anys i mig a arribar a la mateixa conclusió. "La tècnica va venir fa quatre mesos, es va disculpar i va dir-nos que tenia una

dependència del 97%. Suposo que no diuen que és del 100% perquè pot veure-hi i moure una maneta", es queixa la seva mare i cuidadora a temps complet quan no és al col·legi. Mentre esperen que els arribi el PIA sobreviuen amb el sou milerista del pare, Carlos Tikas, el suport de l'escola on la Silvia passa bona part del dia, i de la federació catalana pro persones amb discapacitat intel·lectual. FOTO: EDU BAYER

Societat

-VE DE LA PÀGINA ANTERIOR

Justament, aquesta és una de les principals claus per a Antonio Moreno, president del col·lectiu Papas de Àlex, que a l'abril va aconseguir que el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya condemnés la Generalitat a pagar-los retroactivament l'import corresponent als cinc mesos durant els quals l'Administració catalana no els va deixar presentar la sol·licitud del seu fill, un gran dependent.

De vegades, aquestes esperes són insostenibles per a famílies com la de Silvia Tikas, una noia de 18 anys amb paràlisi cerebral i un grau de dependència del 97%. La seva família va sol·licitar l'ajuda el maig del 2007, però fins fa quatre mesos no van rebre la visita de la tècnica que li va fer la valoració. "Ens va demanar

El temps d'espera entre l'avaluació i la concessió és de sis mesos

Els casos moderats i severos són els que en patiran més les conseqüències

disculpes i ens va dir que era una vergonya. Però encara no hem rebut el PIA. Esperem que arribi abans del 31 de maig, la data que ens van dir", explica la seva mare, Sila Parra. El temps d'espera de mitjana entre l'avaluació i la concessió del PIA són sis mesos, segons la Generalitat.

Als seus 52 anys, Sila té por que la seva filla no aconseguirà una plaça en un "lloc digne per viure". Ara s'ha mentalitzat a portar-la a una residència que s'està construint a la seva escola, però li ha costat tota una teràpia. "Per mi és molt dolorós que la meua filla vagi a viure a una residència. Però sóc conscient que ja té un cos de dona i de vegades no puc amb el seu pes". Ara el problema és el sou de micleurista del pare de la Silvia, amb el qual no és fàcil arribar a fi de mes.

"És evident que la llei mai no ha funcionat bé, perquè no estava clar com es finançaria i sabíem que el pressupost era insuficient. Ara la retallada implicarà una reducció del volum del servei. Però a un gran dependent no li pots rebaixar la qualitat del servei, no seria ètic", va afirmar ahir el president de **La Unió**, Boi Ruiz.

Mantenir la qualitat

El representant de les entitats sanitàries i socials planteja que la Generalitat concreti "què s'ha de retallar, però no com, perquè el model és clar i de qualitat". Per a Ruiz, és evident que "les persones amb dependència moderada i severa seran les que patiran les conseqüències".

Aquest plantejament és rebutjat per bona part de les associacions que representen les persones amb dependència. La Federació ECOM, que aplega més de 170 entitats amb persones amb discapacitat física a tot l'Estat, va expressar ahir la seva preocupació per l'anunci del Govern català que "s'alinejarà amb l'espanyol pel que fa a la reducció de despeses de funcionament i serveis en l'atenció a la dependència. Fa pensar el pitjor", va declarar la presidenta de la federació, Maria José Vázquez.

ECOM recorda que "la mitjana de 800 euros mensuals de les pensions no garanteix en cap cas la cobertura de les necessitats de persones amb discapacitat física, que han de fer front a despeses extres derivades del seu estat, com són els costos de les ajudes tècniques, el transport, l'assistència personal, la rehabilitació, la farmàcia i un llarg etcètera".

Per pal·liar les conseqüències de les retallades en els dependents moderats, la directora de l'ICASS va insistir que aquest any es posaria en marxa la xarxa de centres per assessorar i prevenir situacions de dependència. En principi, n'hi haurà cinc per a tot el territori, una quantitat del tot insuficient en opinió dels experts en la matèria. ●

Més informació

● **SOBRE AJUTS A LA DEPENDÈNCIA**

<http://www.gencat.cat/benestar/>

Diego o la solidaritat per tornar l'ajuda rebuda

CORNELLÀ// "La meua vida ha canviat totalment gràcies al servei d'assistència personal", diu Diego Núñez, afectat per esclerosi múltiple des del 2000. Malauradament, aquesta prestació no és la que li oferia el sistema públic, sinó la federació de discapacitats físics Ecom. Després d'esperar 18 mesos perquè l'avaluessin, va arribar la

concessió d'un ajut econòmic per a una persona cuidadora. Diego no volia hipotecar la vida de la seva família i el va rebutjar. Amb el mateix esperit, aquest excamioner participa en programes de divulgació i en assajos clínics. "A mi ja no em serviran, però hem de pensar en les pròximes generacions". FOTO: M. ANGELES TORRES

PRESSUPOSTOS

La dificultat de concedir prestacions fetes a mida

M.B. BARCELONA

La Llei de Dependència preveia que les prestacions econòmiques per a cuidadors familiars serien excepcionals. Tanmateix, a Catalunya suposen més del 57% dels ajuts. Això fa que no s'inverteixi prou en el servei d'ajut a domicili, segons denuncia l'Associació d'Entitats Sanitàries i Socials **La Unió**. Les administracions veuen com un avantatge que les persones que tradicionalment han estat cuidadores, dones majoritàriament, rebin un ajut i reconeixement. A més, així surten de les llistes de l'atur.

El problema ve quan una persona dependent no vol rebre aquest tipus d'ajut. És el cas de Diego Núñez, a qui van oferir una prestació per a una persona cuidadora, però la va rebutjar. "La meua dona té un bar, que no funciona gai-

re bé, i treballa més de 8 hores al dia. I les meves filles, de 18 i 23 anys, han d'estudiar". Ara s'ha acollit a un programa de l'Ecom pel qual té l'ajuda d'un assistent personal 35 hores setmanals i ha recuperat part de l'autonomia que li havia tret l'esclerosi múltiple.

Una de les reivindicacions fetes per La Unió és promocionar la figura de l'assistent personal. Segons la catedràtica de la Universitat de Barcelona especialitzada en risc en finances Montserrat Guillén, "poc més del 10% dels recursos pressupostaris dedicats a les persones grans es destina a l'ajut a domicili, mentre que les residències i centres de dia suposen més del 80%". Per aquesta experta, els percentatges haurien de créixer a la inversa, com demana la gent gran. Així, a més, "guanyarien en autonomia". ●

Ajuts a la dependència

Estat de les sol·licituds

Sol·licituds presentades	244.706
Valoracions realitzades	226.215
Valoracions amb dret (graus III i II)	168.831
Valoracions sense dret	57.384
PIA realitzats	133.052

Tipus de prestacions

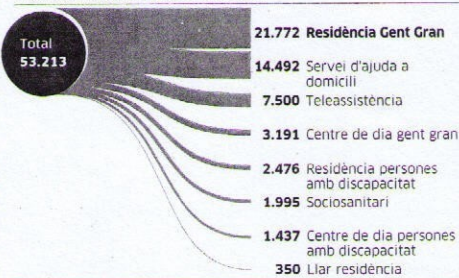
► Nombre d'ajuts

En serveis	Econòmiques	148.239
SEVTE	95.026	

Cost mensual de les prestacions: 40 milions d'euros

Prestacions en serveis

► Nombre de persones que reben la prestació

FONT: GENERALITAT DE CATALUNYA

info@raa@publico.es

En tres minuts

Montserrat Guillén
Catedràtica de la UB

«La llei era massa idealista»

1
Cal assumir que els dependents moderats i severos no tindran suport del

sistema públic en el futur? Entraran al sistema, però tindran premis de consolació. Les persones més joves s'han de mentalitzar que hauran d'assumir les despeses de la seva dependència quan siguin grans, perquè el sistema públic no les pagarà. En aquests moments, la previsió de costos individuals d'atenció a la dependència per a un home de 65 anys és d'una mitjana de 32.000 euros l'any. Per a una

dona, és el doble. Ara com ara, la Llei de Dependència només cobriria la meitat del cost.

2
Què es pot exigir al sistema? La Llei de Dependència era massa ambiciosa i es va plantejar de manera molt idealista. Ara cal aconseguir que el sistema sigui sostenible i que s'ocupi dels casos més greus i desafortunats. Per això, cal que tingui en compte en els seus càlculs que el ritme de persones

que demanen l'avaluació avui dia és assumible, perquè hi ha una generació minvada per la Guerra Civil. Però la gent gran augmentarà a partir de la dècada vinent. És matemàtic.

3
Què ha de millorar el Sistema Català per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència (SCAAD)? El plantejament que fa de la dependència moderada. La xarxa de centres preventius és

insuficient. Només cinc per a tot el territori no és efectiu.

4
Hi ha motius per preocupar-se? Si no es fa previsió, sí. Les persones amb menys nivell de dependència són especialment vulnerables. Al sistema públic no tindran prioritat suficient per accedir als ajuts de suport i l'hauran de buscar en els estalvis o a l'entorn familiar.